

hold på en virksomhed, skulle der ikke gives mulighed for konflikt.

Det er jeg for så vidt enig i, men hvad er rimelige og fornuftige forhold? I dag kan man jo ikke konflikte på virksomheder, som har overenskomst, som er svarende til branchens. Det ligger jo i, at man forhandler overenskomsten.

Det, der er tale om her, er jo, at de to parter, arbejdsgiver og lønmodtagere, forhandler sig frem til en overenskomst, og så er der andre som for at undergrave både lønmodtagernes og virksomhedernes interesser laver meget afvigende overenskomster. Er det rimeligt set med en virksomhedsleders øjne og set med lønmodtagerøjne? Jeg synes, det er begge parter, man rammer.

Derfor er mit spørgsmål til Det Konservative Folkeparti: Hvad er ret og rimeligt?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg havde egentlig bestemt, hvad jeg ville spørge hr. Lars Barfoed om, inden jeg hørte hans sidste sætning, så mit spørgsmål, kan man sige, er næsten overflødig, for det var nemlig: Hvad gør vi, hvis LO og DA kommer tilbage og siger: Vi synes faktisk, at det, vi har, er helt fint? Så er det jo faktisk sværere at gå ind og foretage lovindgreb, end det er nu, før de er kommet til den konklusion. Men hr. Lars Barfoed sagde jo, at det er han villig til, og det vil jeg gerne kvittere for. Det synes jeg er helt fint.

Jeg synes bare, at den metode, man nu går ind i, ikke gør det lettere, hvis de nu, jeg havde nær sagt forventeligt – nu har ministeren så en anden opfattelse – går ind og finder ud af, at det er helt fint, som det er. For de er jo interessepartnere, det er dem, der har en interesse i at bevare status quo på området, det må vi jo erkende, de er jo ikke uvildige parter de to – slet ikke. Men jeg er glad for hr. Lars Barfoeds tilsagn.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Til hr. Ole M. Nielsen: Så er vi jo begge to glade, og det er jo godt. Nu må vi se, hvad der kommer ud af det.

Til Ole Sohn: Hvad er rimelige vilkår? Det kan jeg ikke besvare her. Det kræver nok en lidt mere dybtgående vurdering.

Jeg forventer egentlig, at det arbejde, som LO og DA nu eventuelt sammen med andre går i gang med, vil kunne bidrage til at kaste lys over,

hvad sådanne rimelige vilkår kunne være. Det mener jeg er et noget teknisk spørgsmål.

Det vil muligvis også være sådan, at vi i en eventuel lovgivning formentlig ikke ville kunne beskrive det fuldstændigt. Det vil i sidste ende vel være op til Arbejdsretten i den konkrete situation at vurdere det ud fra de rammer, der er lagt ind i selve lovgivningen og bemærkningerne til lovgivningen i givet fald. Længere tror jeg ikke vi kan komme i dag på det spørgsmål.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg må så spørge hr. Barfoed: Kan hr. Barfoed overhovedet acceptere, at nogle andre skal vurdere, hvad der er rimeligt for dem, der indgår overenskomsten?

Det er jo ikke umælede væsener, der ikke kan læse og skrive og tage stilling, som indgår overenskomster nu. Det er oven i købet i nutidens Danmark folk, der kan gå andetsteds hen og få job, eftersom der er efterspørgsel efter arbejdskraft. Hvorfor skulle de indgå en overenskomst, som var ringere på alle områder?

Jeg erkender, at der kan være forskel på elementerne. Der indgår mange elementer i en overenskomst, og de er svære at måle imod hinanden. Det kan være noget med hensyn til familie, det kan være tryghed, det kan være deltid – måske ligefrem ret til deltid! Hvem ved, hvad man kan finde på? Der er en masse elementer, der indgår. Hvordan måler man dem mod hinanden? Og hvorfor skal vi have smagsdommere til at afgøre det, når folk selv kan finde ud af det?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg synes, at der er én ting, der hænger i luften efter hr. Lars Barfoeds indlæg. Der hænger en lille sætning tilbage, nemlig: Nu må de så finde ud af det, og vi må så se, hvad der kommer ud af det. Men der er ikke nogen udelukkelse af, at der kan ske et lovmæssigt indgreb.

Så jeg vil gerne spørge hr. Lars Barfoed: Er man i givet fald parat til at gå ind og regulere yderligere på konfliktretten, uanset hvad LO og DA måtte finde ud af at anbefale?

Det er et ret centralt spørgsmål, for selve konfliktretten og måden, konfliktretten anvendes på, er jo også en meget væsentlig faktor i stabiliteten og opbakningen bag en hovedaftale.